

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/13/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5417011347
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatká
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5417011347.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudcov JUDr. Evy Kyselovej a Mgr. Miroslava Mazúcha, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. júna 2020 odvolanie obžalovaného Ing. P. Y. a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/40/2017 zo dňa 10.9.2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), e) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/40/2017 zo dňa 10.9.2019.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovaného Ing. P. Y., nar. X.XX.XXXX v K. T., trvale bytom
X. cesta XXXX/XA, J. - G.,

u z n á v a z a v i n n é h o , ž e :

ako osoba splnomocnená na konanie v mene stavebníka obchodných spoločností TLM INVESTMENT s.r.o., so sídlom Zadunajská 6/A, 851 01 Bratislava a TLM Group s.r.o., so sídlom Zadunajská cesta 6/A, 851 01 Bratislava, v období od 1.5.2014 do 31.3.2016 v katastrálnom území K. T., ulica I., na pozemku parc. KN-C č. 1434/3 a KN-C č. 1434/5, vykonával prostredníctvom tretích osôb dokončovacie stavebné práce na objekte „Rodinný dom“, ktorých cieľom bolo dokončiť stavbu podľa zámeru stavebníka TLM INVESTMENT s.r.o. a TLM Group s.r.o., a to

- na 3. NP zrealizovanie bytu v mieste budúceho podkrovia a obvodového muríva do výšky 1,1 m,
- na 1. NP zrealizovanie deliacich priečok z južnej strany a severnej časti, omietok, rozvodov a inštalácie ako elektro, vodovod, kanalizácia, vykurovanie, osadenie zárubní,
- oddelenie severnej časti od južnej deliacou priečkou, čím vznikli dva samostatné užívateľské priestory,
- stavebné práce na oprave severnej strany budovy

a konal tak napriek rozhodnutiu Mesta Dolný Kubín č. 6097/2013/293 zo dňa 21.6.2013, právoplatného dňa 9.7.2013, ktorým boli zastavené s okamžitou platnosťou všetky stavebné práce na stavbe „Rodinný dom“, na pozemku KN č. 1434/3, 1434/5, k.ú. K. T. (ul. I. v K. T.),

t e d a

maril výkon rozhodnutia iného orgánu verejnej moci tým, že napriek právoplatnému rozhodnutiu, ktorým sa zakazuje pokračovať v prácach, úpravách alebo v uskutočňovaní stavby alebo jej zmeny, vykonával práce, úpravy a inak pokračoval v uskutočňovaní stavby alebo jej zmeny, pričom nešlo o jednoduchú stavbu alebo drobnú stavbu podľa stavebných predpisov,

č í m s p á c h a l

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. k) Tr. zák. v znení účinnom do 30.6.2016.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 56 ods. 1, 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. na s ú h r n n ý peňažný trest vo výmere 10.000,- (desaťtisíc) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. obžalovanému pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, stanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1, 2 Tr. zák. obžalovanému u k l a d á súhrnný trest zákazu činnosti spočívajúci vo výkone:

- podnikania v oblasti stavebnej a inžinierskej činnosti,
- funkcie štatutárneho, či iného zástupcu osoby vykonávajúcej podnikateľskú činnosť v oblasti stavebnej a inžinierskej činnosti na dobu 6 (šesť) rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. r u š í vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/39/2015 zo dňa 25.5.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1To/113/2017 zo dňa 5.12.2017, právoplatný dňa 5.12.2017, ktorým bol obžalovaný Ing. P. Y. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. i) Tr. zák. v znení účinnom do 31.1.2014 a bol mu uložený peňažný trest vo výmere 5.000,- (päťtisíc) Eur s náhradným trestnom odňatia slobody pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu vo výmere 5 (päť) mesiacov a trest zákazu činnosti spočívajúci vo výkone podnikania v oblasti stavebnej a inžinierskej činnosti, funkcie štatutárneho, či iného zástupcu osoby vykonávajúcej podnikateľskú činnosť v oblasti stavebnej a inžinierskej činnosti na dobu 3 (tri) roky.

Zároveň sa zrušujú všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Ing. P. Y. z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/40/2017 z 10.9.2019 bol obžalovaný Ing. P. Y. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. k) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

ako osoba generálne splnomocnená na konanie v mene stavebníka obchodnej spoločnosti TLM INVESTMENT s.r.o., so sídlom Zadunajská 6/A, 851 05 Bratislava, v období od 1.5.2014 do 29.6.2016 v katastrálnom území K. T., ulica I., na pozemku parc. KN-C č. 1434/3 a KN-C č. 1434/5, vykonával prostredníctvom tretích osôb dokončovacie stavebné práce na objekte „Rodinný dom“, ktorých cieľom bolo dokončiť stavbu podľa zámeru stavebníka TLM INVESTMENT s.r.o., a to

- na 3. NP zrealizovanie bytu v mieste budúceho podkrovia a obvodového muriva do výšky 1,1 m,
- na 1. NP zrealizovanie deliacich priečok z južnej strany a severnej časti, omietok, rozvodov a inštalácie ako elektro, vodovod, kanalizácia, vykurovanie, osadenie zárubní,
- oddelenie severnej časti od južnej deliacou priečkou, čím vznikli dva samostatné užívateľské priestory,
- stavebné práce na oprave severnej strany budovy

a konal tak napriek rozhodnutiu Mesta Dolný Kubín č. 6097/2013/293 zo dňa 21.6.2013, právoplatného dňa 9.7.2013, ktorým boli zastavené s okamžitou platnosťou všetky stavebné práce na stavbe „Rodinný dom“, na pozemku KN č. 1434/3, 1434/5, k.ú. K. T. (ul. I. v K. T.).

Za spáchanie tejto trestnej činnosti bol obžalovaný podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 38 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 56 ods. 2 Tr. zák. odsúdený na súhrnný peňažný trest vo výmere 8.000,- (osemtisíc) Eur. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. súd obžalovanému pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu stanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov. Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému uložil aj súhrnný trest zákazu činnosti spočívajúci vo výkone podnikania v oblasti stavebnej a inžinierskej činnosti,

funkcie štatutárneho, či iného zástupcu osoby vykonávajúcej podnikateľskú činnosť v oblasti stavebnej a inžinierskej činnosti vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil vo výroku o treste rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1To/113/2017 zo dňa 5.12.2017, právoplatný dňa 5.12.2017. Zároveň sa zrušujú všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní podal odvolanie obžalovaný Ing. P. Y., a to tak proti výroku o vine, ako aj proti výroku o treste a tiež proti konaniu, ktoré predchádzalo vyhláseniu rozsudku. Odvolanie obžalovaný následne zdôvodnil prostredníctvom obhajcu písomným podaním zo dňa 17.2.2020, doručeným Krajskému súdu v Žiline dňa 17.2.2020, a to s poukazom na nasledovné:

Okresný súd v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaný skutok sa stal, je trestným činom a spáchal ho obžalovaný. S takýmto záverom okresného súdu obhajoba nesúhlasí, vyhodnotenie dokazovania okresným súdom považuje za nesprávne. Poukazuje na to, že okresný súd z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia prechodu práv a povinností stavebníka dospel k nesprávnym právnym záverom.

Okresný súd uznal obžalovaného vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia, pretože z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že obžalovaný v pozícii generálneho splnomocnenca za spoločnosť TLM INVESTMENT s.r.o. v rozhodnom období od 1.5.2014 do 29.6.2016 vykonával prostredníctvom tretích osôb dokončovacie práce na rodinnom dome na ul. I. v K. T.. Ako dôkaz na preukázanie protiprávneho konania obžalovaného poukázal súd na generálne splnomocnenie pre obžalovaného od spoločnosti TLM INVESTMENT s.r.o. Bratislava (č.l. 174), výpoveď svedkov J. T., PaedDr. D. E., Ing. T. D. a Ing. G. Y., z ktorých má vyplývať, že v uvedenom čase sa práce na dokončení rodinného domu vykonávali, čo bolo preukázané aj záznamami zo ŠSD a znaleckým posudkom a že tieto práce riadil obžalovaný ako generálny splnomocnenec spoločnosti TLM INVESTMENT s.r.o. Súd pri vyhodnotení dokazovania rozobral obhajobné námietky obžalovaného, pričom uviedol, že obžalovaný napriek zákazu pokračovať v stavebných prácach na rodinnom dome na ul. I. nariadil vykonanie ďalších prác, tvrdiac, že sa jedná o zabezpečovacie práce súvisiace so zabezpečením ochrany života, zdravia a majetku iných osôb. Uvedené korešponduje s vyjadrením brata obžalovaného, ktorý uviedol, že niekedy začiatkom roka 2015 po dohode s vedením mu bolo umožnené, aby pokračoval v dokončení rodinného domu. Okresný súd uvádza, že aj keď sa svedok nevedel vyjadriť k postaveniu obžalovaného v spoločnostiach TLM INVESTMENT s.r.o. a TLM Group s.r.o., je zrejmé, že vedením možno rozumieť jedine konateľa a toho, kto bol generálne splnomocnený na všetky úkony, a to bol práve obžalovaný. Obhajoba obžalovaného, že on nebol osobou generálne splnomocnenou na konanie v mene stavebníka TLM INVESTMENT s.r.o., aby vydával príkazy a riadil práce na dokončení stavby, resp. ich vykonával prostredníctvom tretích osôb, bola podľa súdu vyvrátená výpoveďami svedkov J. T. a PaedDr. E., ako aj generálnymi plnomocenstvami, ktoré tvoria súčasť spisu a z ktorých je zrejmé, že obžalovaný vystupoval ako osoba generálne splnomocnená spoločnosťou TLM INVESTMENT s.r.o., teda stavebníkom. Súd uzatvára, že obžalovaný svoju nevinu nepreukázal, a že už bol trestne stíhaný za takúto trestnú činnosť. Ďalej súd vyvracia tvrdenie obhajoby, že zmenou vlastníka predmetnej stavby prestala byť firma TLM INVESTMENT s.r.o. stavebníkom a že voči novému stavebníkovi už nepôsobilo rozhodnutie stavebného úradu o zákaze vykonávania prác na stavbe. Uvádza, že stavebné povolenie je individuálnym správnym aktom, ktorý sa týka konkrétne veci, pričom verejnoprávne práva a povinnosti nie je možné postúpiť súkromnoprávnym úkonom zmluvou. Predloženú kúpnu zmluvu a LV vyhodnotil ako bezpredmetnú. Právne nástupníctvo v zmysle stavebného zákona prichádza do úvahy len pri splnutí, zlúčení, rozdelení spoločnosti atď., k čomu v danom prípade nedošlo. Vo vzťahu k hodnovernosti svedkov (T., E.) uviedol, že spory obžalovaného s nimi vznikli z dôvodu nerešpektovania podmienok stavebného povolenia pri stavbe rodinného domu, ktorú riadil obžalovaný, pričom súd nemal dôvod na rozumnú pochybnosť ohľadom hodnovernosti výpovede týchto svedkov. Prítomnosť obžalovaného na stavbe bola preukázaná fotodokumentáciou a výpoveďami svedkov. K rozsahu prác uviedol, že neuznal obžalovaného vinným zo zateplovania objektu (južná strana), keďže za uvedené bol už obžalovaný právoplatne odsúdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1To/113/2017. Pokiaľ ide o určenie rozsahu stavebných prác, súd konštatuje, že tieto musia byť síce opísané zrozumiteľne a nezameniteľne, ale nie je nutné používať presnú odbornú stavebnú terminológiu, dôležité je, či takto opísané práce boli vykonané, čo je v danom prípade nesporné. K námietke ohľadne porušenia práva na obhajobu (doručenie uznesenia o vznesení obvinenia ako súčasť inej zásielky a neumožnenie náhradného termínu na preštudovanie spisu) uviedol,

že tieto námietky považuje za účelové, keďže uznesenie o vznesení obvinenia obžalovanému doručené bolo a možnosť preštudovania spisu bola obžalovanému poskytnutá v súlade so zákonom. Subjektívnu stránku konania obžalovaného súd vyhodnotil ako priamy úmysel, keď obžalovaný napriek výzve stavebného úradu o okamžitom zastavení prác na stavbe rodinného domu pokračoval v stavebných prácach, a to aj po tom, ako prebiehalo konanie vo veci 9T/39/2015 na Okresnom súde Dolný Kubín. Výmeru trestu odôvodnil s poukazom na príslušné ustanovenia zákona o ukladaní trestu.

Okresný súd rozhodnutie o vine založil na preukázaní skutočnosti, že obžalovaný bol generálne splnomocnený spoločnosťou TLM INVESTMENT s.r.o. na konanie za spoločnosť. Poukázal na generálne plnomocenstvo zo dňa 27.9.2011 (č.l. 174) a plnú moc, ktorou obžalovaný splnomocnil ako splnomocnený zástupca spoločnosti TLM INVESTMENT s.r.o. a TLM GROUP s.r.o. Ing. G. Y. na zastupovanie pri výkone ŠSD dňa 6.7.2015. Ďalej poukázal na výpovede svedkov, ktorí obžalovaného usvedčujú, že vydával na stavbe príkazy pracovníkom.

Vyhodnotenie dokazovania súdom ohľadom otázky zastupovania spoločnosti TLM INVESTMENT s.r.o. obžalovaným ako generálnym splnomocnencom nezodpovedá zistenému skutkovému stavu. Súd hodnotenie dôkazov prispôsobuje záveru o vine obžalovaného. Zo spisu je jednoznačne preukázané, že:

- obžalovanému bolo dňa 27.9.2011 udelené generálne plnomocenstvo na zastupovanie spoločnosti TLM INVESTMENT s.r.o. v konaní o vydaní stavebného povolenia na stavbu rodinného domu na ul. I.,
- obžalovaný na základe splnomocnenia (nie generálneho) zo dňa 2.7.2015 spoločnosťou TLM INVESTMENT s.r.o. a TLM GROUP s.r.o. splnomocnil ďalej svojho brata na zastupovanie týchto spoločností pri ŠSD konaného dňa 6.7.2015, keďže tohto ŠSD sa sám nemohol zúčastniť, jednalo sa o splnomocnenie na konkrétny právny úkon,
- konateľka spoločnosti TLM INVESTMENT s.r.o. Mgr. Marcela Majdišová poprela, že by v rokoch 2014-2015 udelila obžalovanému generálnu plnú moc na zastupovanie spoločnosti, túto mal v roku 2011 na zastupovanie v stavebnom konaní,
- v konaní nebolo žiadnym dôkazom preukázané, že obžalovaný pokračoval vo vykonávaní stavebných prác tvrdiac, že sa jedná o zabezpečovacie práce (obžalovaný to netvrdil), uvedená skutková okolnosť bola preukazovaná v konaní 9T/39/2015, ktoré sa týkalo iného obdobia realizácie stavebných prác (bezprostredne po vydaní rozhodnutia o okamžitom zastavení stavebných prác) a súd uvedenú skutočnosť nedôvodne prevzal aj na súdený prípad,
- záver súdu, že za vedenie spoločnosti je možné považovať len konateľa alebo generálne splnomocnenú osobu je neodôvodneným tvrdením, keďže vedenie spoločnosti znamená riadenie, správu spoločnosti, jej záležitostí, ktoré vykonávajú riaditelia, námestníci, vedúci jednotlivých útvarov a pod., ktorí môžu splyvať aj so štatutármi spoločností, vedením spoločnosti v bežnom zmysle slova nie sú chápaní generálni splnomocnení, keďže tieto osoby v zásade vykonávajú niektorú z uvedených vedúcich funkcií, resp. majú oprávnenie na zastupovanie spoločnosti v zmysle § 115 Obchodného zákonníka. Súd nedôvodne potom vyvodil z výpovede svedka Ing. G. Y. („... po dohode s vedením spoločnosti...“) záver, že tento sa dohodol s obžalovaným začiatkom roka 2015 na pokračovaní v dokončení rodinného domu,
- skutočnosť, že obžalovaný nebol splnomocnený na riadenie stavebných prác v období 2014-2016 preukazuje aj výpoveď Ing. G. Y., ktorý potvrdil, že vykonával funkciu stavbyvedúceho na tejto stavbe a že menežoval práce súvisiace so stavbou,
- zdržiavanie sa obžalovaného na stavbe rodinného domu, keď ho videl svedok E., že niečo priviezol autom, nie je dôkazom jeho konania, z ktorého by vyplývalo, že riadil činnosť na stavbe. Svedok uviedol, že ho na stavbe videl 5-10 - krát za rok, čo nenapĺňa intenzitu riadenia stavby. K dôveryhodnosti výpovede svedka T., ktorý preukazuje riadenie stavby obžalovaným, sa obhajoba vyjadrí nižšie,
- preukazovanie účasti obžalovaného na riadení stavby fotodokumentáciou, na ktorej vidno, že sa nachádzal na uvedenej nehnuteľnosti, nemôže samo o sebe privodiť záver, že stavbu riadil. V uvedenej nehnuteľnosti sa už v roku 2015 nachádzali aj priestory spoločnosti TLM INVESTMENT s.r.o., v ktorých sa obžalovaný sporadicky pri vybavovaní pracovných záležitostí v Dolnom Kubíne zdržiaval. Samotná skutočnosť, že sa rozprával s pracovníkmi na stavbe neznamená, že oni prijímali od neho príkazy. Svedok Ing. G. Y. výslovne vo svojej výpovedi uviedol, že už začiatkom roka 2015 sa s vedením spoločnosti dohodol, že si vo vlastnej réžii dokončí bytovú jednotku na 6. poschodí, pričom práce začal realizovať v apríli 2015 a ukončené boli v júni 2015. Z výpovede svedkyne Mgr. Majdišovej vyplynulo, že v roku 2015 si práce na stavbe riadila už spoločnosť TLM GROUP s.r.o., ktorá sa stala vlastníkom stavby.

Predpokladom trestnosti konania obžalovaného je porušenie zákonom chráneného záujmu, v danom prípade porušenia zákazu pokračovania v stavebných prácach vydané Mestom Dolný Kubín č. 6097/2013/293 zo dňa 21.6.2013, právoplatným dňa 9.7.2013, ktoré bolo stavebným úradom doručené

stavebníkovi TLM INVESTMENT s.r.o. a ktorého podľa vyhodnotenia súdu na základe generálneho splnomocnenia zastupoval obžalovaný.

Obhajoba počas konania poukazovala na to, že nie je naplnená objektívna stránka trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia, keďže spoločnosť TLM INVESTMENT s.r.o., Bratislava ako vlastník stavby - rodinného domu previedla túto nehnuteľnosť kúpnu zmluvou dňa 23.4.2015 na spoločnosť TLM GROUP s.r.o., Bratislava, ktorá bola od začiatku vlastníkom pozemku, na ktorom rodinný dom stál a ktorá si sama realizovala práce (napr. terénne úpravy, oplotenie prednej časti pozemku) a po predaji nehnuteľnosti aj ďalšie práce (napr. zateplenie objektu, oprava severnej strany budovy z dôvodu havárie a pod.).

Poukazujúc na ustanovenie § 70 Stavebného zákona obhajoba tvrdila, že kúpou nehnuteľnosti došlo k zmene stavebníka, a tým aj k prechodu práv a povinností zo stavebného povolenia na spoločnosť TLM GROUP s.r.o. Keďže k zmene stavebníka v danom prípade dochádza priamo zo zákona, nemohlo dôjsť konaním spoločnosti TLM INVESTMENT s.r.o. v zastúpení obžalovaného k porušeniu zákazu pokračovať v stavebných prácach, keďže minimálne od 23.4.2015 (právoplatnosť rozhodnutia o vklade kúpnej zmluvy) bol už stavebníkom iný subjekt (TLM GROUP s.r.o.).

Súd sa s týmto právnym názorom obhajoby nestotožnil, že stavebné povolenie je individuálnym správnym aktom, ktorý sa týka konkrétnej veci, pričom verejnoprávne práva a povinnosti nie je možné postúpiť súkromnoprávnym úkonom - zmluvou. Právny názor súdu na prechod práv a povinností je v rozpore s ustanovením § 70 Stavebného zákona, ako i ustálenou praxou stavebných úradov a judikatúrou súdov.

V zmysle ustanovenia § 70 Stavebného poriadku stavebné povolenie je záväzná aj pre právnych nástupcov účastníkov konania, a to z dôvodu, že stavebné povolenie je individuálnym správnym aktom in rem, teda týkajúcim sa konkrétnej veci, konkrétneho pozemku alebo stavby. Tento záver vyplýva aj z listu Mesta Dolný Kubín zo dňa 31.5.2019. Uvedený názor je podporený aj komentárom k tomuto ustanoveniu zákona, podľa ktorého právnymi nástupcami stavebníka a ostatných účastníkov konania sú napríklad dedičia po doterajšom vlastníkovi nehnuteľnosti, vlastník, ktorý nadobudol nehnuteľnosť kúpou, darovaním a pod. (§ 132 OZ). O takýchto zmenách stavebný úrad nevydáva rozhodnutie, a to ani vtedy, keď sa menia vlastnícke vzťahy stavebníka. Návrh na kolaudáciu podáva nový stavebník, pričom sa preukazuje dokladom, z ktorého je zrejmé, že sa stal právnym nástupcom pôvodného stavebníka (viď komentár k ASPI).

Na podporu svojho tvrdenia obhajoba poukazuje i na komentované ustanovenie tohto zákona uznávanými právnymi autoritami:

„Stavebné povolenie je správny akt in rem. Práva alebo povinnosti, ktoré z takéhoto rozhodnutia vyplývajú, sú „prenositeľné na inú osobu spolu s vecou, na ktorú sa vzťahujú.“ (Machajová, J.: Všeobecné správne právo, Žilina : Eurokódex 2007, s. 173). „Akty in rem pôsobia voči každej osobe, ktorá se ve vzťahu k predmetu daného aktu nachádza ve stejné právní situaci jako původní adresát.“ (Hendrych, D. a kol.: Správní právo. Obecní část. 6. vydání. Praha: C.H. Beck 2006, s. 196). Táto „prenositeľnosť“ si však vyžaduje konkrétne zákonné ustanovenie. „Skutečnosť, že správny akt zavazuje i nástupce, musí byť v zásade vždy výslovne vyjádrená v zákoně.“ (Henrych, D. a kol.: Správní právo. Obecní část. 6. vydání. Praha: C.H. Beck, rok 2006, str. 197).

Takýmto výslovným zákonným ustanovením je práve cit. § 70 Stavebného zákona, podľa ktorého „Stavebné povolenie a rozhodnutie o predĺžení jeho platnosti sú záväzná aj pre právnych nástupcov účastníkov konania.“

Z vyššie citovaných teoretických názorov vyplýva, že toto právne nástupníctvo sa týka len právneho nástupníctva vo vzťahu k veci (napr. pri prevode vlastníctva k pozemku alebo rozostavanej stavbe). Obhajoba súhlasí s tvrdením súdu v tom zmysle, že nemôže ísť o právne nástupníctvo v zmysle súkromnoprávnej dohody o prevode práv. Záver súdu je však nesprávny z dôvodu, že k zmene stavebníka došlo na základe prechodu práva (kúpna zmluva) a nie prevodu práva (postúpenie podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka), kedy by bol jeho záver správny.

Zo žiadneho vykonaného dôkazu nevyplývalo, že by obžalovaný bol splnomocnený za nového stavebníka spoločnosť TLM GROUP s.r.o. konať, vykonávať dokončovacie práce, resp. tieto riadiť. Obžaloba takúto skutočnosť ani netvrdí, keďže v skutkovej vete uvádza, že obžalovaný konal v mene stavebníka TLM INVESTMENT s.r.o., Bratislava, ktorá od 23.4.2015 nebola stavebníkom, pretože nehnuteľnosť nevlastnila, nerozhodovala o ďalšom postupe realizácie prác a nemohla ani vykonávať práce týkajúce sa pozemku okolo nehnuteľnosti.

V tejto súvislosti (realizácia prác pôvodným stavebníkom) obhajoba poukazuje aj na hodnotenie súdu o dôveryhodnosti výpovede svedkyne Mgr. Marcely Majdišovej, ktoré je nesprávne. V prvom rade súd v odôvodnení rozsudku uvádza nepravdivé informácie o obsahu výpovede svedkyne. Súd uvádza, že

na hlavnom pojednávaní dňa 30.4.2019 ako konateľka TLM INVESTMENT s.r.o. svedkyňa uviedla, že na stavbe neboli vykonané žiadne práce po zákaze stavebného úradu (str. 5 rozsudku) a že odmietla tvrdenie, že by v posudzovanom období boli vykonané akékoľvek práce na tejto stavbe (str. 13, 14 odseku rozsudku). Takáto interpretácia výpovede svedkyne je v rozpore s obsahom jej výpovede na hlavnom pojednávaní dňa 30.4.2019.

Svedkyňa na hlavnom pojednávaní uviedla, že vypovedá ako konateľka spoločnosti TLM INVESTMENT s.r.o. o prácach vykonaných na stavbe napriek zákazu stavebného úradu a že na stavbe v období od 1.5.2014 do 29.6.2016 neboli vykonané žiadne práce. Spoločnosť TLM INVESTMENT s.r.o. vykonávala na stavbe práce v rokoch 2011-2013, v roku 2014 práce nevykonávala, pretože sa zvažovala koncom tohto roka, že stavba pôjde na inú firmu. V roku 2015 práce TLM INVESTMENT s.r.o. nevykonávala, nakoľko došlo k prevodu nehnuteľnosti.

Uvedené skutočnosti sú dôležité pre posúdenie správnosti hodnotenia dôkazov súdom, keď tento označil svedkyňu za nedôveryhodnú z dôvodu, že svedkyňa v prípravnom konaní odmietla vypovedať a potom na hlavnom pojednávaní odmietla tvrdenie, že by v posudzovanom období boli vykonané akékoľvek práce na tejto stavbe, pričom jej tvrdenie bolo vyvrátené výpoveďami ostatných svedkov a záznamami zo ŠSD. Obhajoba poukazuje na správny obsah výpovede svedkyne uvedený vyššie, z ktorej vyplýva, že svedkyňa vypovedala o období realizácie prác na stavbe z pohľadu spoločnosti TLM INVESTMENT s.r.o., čo výslovne uviedla. Obhajoba poukazuje ďalej na skutočnosť, že odmietnuť vypovedať využíjúc ustanovenie § 130 ods. 2 Tr. por. je právom svedka, za ktoré nemôže byť sankcionovaný nedôverou súdu v pravdivosť jeho výpovede. Takéto hodnotenie súdu popiera základné zásady trestného práva.

Z vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že obžalovaný bol splnomocnený v období od 1.5.2014 do 29.6.2016 na zastupovanie spoločnosti TLM INVESTMENT s.r.o., Bratislava na riadenie dokončovacích prác na stavbe rodinného domu na ul. I. v K. T.. Z vykonaného dokazovania nebolo preukázané ani to, že by bol na takúto činnosť splnomocnený spoločnosťou TLM Group s.r.o., Bratislava, ktorú skutkovú okolnosť neodráža ani skutková veta obžaloby.

Obžalovaný trestnú činnosť počas celého konania popiera, tvrdil, že nemal generálnu plnú moc, na základe ktorej by bol oprávnený zastupovať TLM INVESTMENT s.r.o. pri dokončovacích prácach na stavbe rodinného domu na ul. I., ani takto nekonal. Zo spáchania trestnej činnosti obžalovaného usvedčujú výpovede troch svedkov - susedov, ktorých pohnútkou, ktorá spochybňuje dôveryhodnosť a nezaujatosť ich výpovede, je osobný spor s obžalovaným, pričom tieto spory nemajú súvis len s uvedenou stavbou, ako uviedol súd. Pán T. bol iniciátorom podaného trestného oznámenia, na základe ktorého začalo toto trestné konanie, preto má eminentný záujem na jeho výsledku. T. je v súdnom spore s TLM INVESTMENT s.r.o. ohľadom dodatočného povolenia stavby a medzi ním a obžalovaným sú susedské spory. V rovnakej pozícii je aj svedok E., s ktorým vznikol spor v rámci exekučného konania matky obžalovaného. Obžalovaný na možnú zaujatosť svedkov z dôvodu pomeru k veci, ako i jeho osobe počas konania viackrát poukazoval.

Objektívnemu preukázaniu možnej zaujatosti svedka a následne správneho vyhodnoteniu výpovede svedka súdom slúži postup pri výsluchu svedka v ustanovení § 131 a nasl. Tr. por. Obhajoba namietla zákonnosť týchto výsluchov, keď tvrdí, že pri ich vykonaní bol porušený zákon.

Poukazuje na § 132 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého, na začiatku výsluchu sa treba svedka opýtať na jeho pomer k prerokovávanej veci, ako aj k stranám a podľa potreby aj na iné okolnosti potrebné na zistenie jeho nezaujatosti a hodnovernosti. Svedkovi sa musí dať možnosť, aby súvisle vypovedal všetko, čo sám o veci vie a odkiaľ sa dozvedel ním uvádzané skutočnosti.

Predseda senátu okresného súdu zákonným spôsobom poučil svedkov v zmysle § 127 ods. 1, § 129, § 130 ods. 1, 2, § 131 ods. 1 Tr. por. a § 345 a § 346 Tr. zák. (poučenie podľa § 136 ods. 1, 2, § 138, § 140 ods. 1 Tr. por. nevykonal). Svedok v súlade s § 265 ods. 1, 2 Tr. por. zložil prísahu. Predseda senátu ale nepokračoval v intenciách prvej vety ods. 1 § - u 132 Tr. por. a v rozpore s jej obsahom vyzval prokurátora, aby vykonal výsluch svedka bez toho, aby zistil jeho pomer k prerokovávanej veci, ako aj k stranám a aby sa spýtal podľa potreby aj na iné okolnosti potrebné na zistenie jeho nezaujatosti a hodnovernosti. Zo spisu pritom muselo byť zrejmé, že svedkovia sú osoby, ktoré sú s obžalovaným v konfliktnom vzťahu a preto je u nich predpoklad tendenčnej výpovede v neprospech obžalovaného. Už na podklade vyjadreného sú svedecké výpovede svedkov obžaloby vykonané nezákonným spôsobom, a preto aj procesne nepoužiteľné, keďže sú zaťažené už vyjadrenou nezákonnosťou. Rovnaký právny záver zaujal aj Najvyšší súd SR v konaní 4 Tdo/57/2016.

Práce, ktoré mali byť vykonané na rodinnom dome po právoplatnosti rozhodnutia o okamžitom zastavení stavebných prác na základe pokynu obžalovaného ako generálne splnomocnenej osoby spoločnosti TLM INVESTMENT s.r.o. a ktoré sú vyjadrené v skutkovej vete obžaloby, boli vykonané v čase, keď stavebníkom nebola spoločnosť TLM INVESTMENT s.r.o. Na základe právnej argumentácie uvedenej

v časti A, bod 3 tohto podania obhajoba tvrdí, že skutok tak, ako je obžalovanému kladený za vinu, aj v časti rozsahu vykonaných prác, obžalovaný nespáchal, pretože práce (viď ZP):

- na 3. NP zrealizovanie bytu v mieste budúceho podkrovia a obvodového muriva do výšky 1,1 m (boli vykonané v období od 17.4.2015 do 6.7.2015),

- na 1. NP zrealizovanie deliacich priečok z južnej strany a severnej časti, omietok, rozvodov a inštalácie ako elektro, vodovod, kanalizácia, vykurovanie, osadenie zárubní (boli vykonané v období od 17.4.2015 do 6.7.2015),

- oddelenie severnej časti od južnej deliacou priečkou, čím vznikli dva samostatné užívateľné priestory (vykonané v júli 2015 - výpoveď Ing. G. Y.),

- stavebné práce na oprave severnej strany budovy (vykonané po zime roku 2016 - výpoveď Ing. G. Y., zatekanie, odstránenie havarijného stavu),

a tieto vykonal nový stavebník - spoločnosť TLM GROUP s.r.o.

Obhajoba poznamenáva, že jej námietky vo vzťahu k vykonaným prácam - realizácia obvodového muriva do výšky 1,1 m nemali základ v nesprávnej stavebnej terminológii, ako to pochopil súd, ale v tom, že aj znalec potvrdil, že sa jednalo o zrealizovanie terasy, za čo bol obžalovaný postihnutý už v právoplatnom rozsudku Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1To/113/2017 zo dňa 5.12.2017, a preto aj v prípade preukázania spáchania skutku mu toto konanie nemôže byť kladené za vinu.

K druhu a výmere trestu uvádza nasledovné:

Pri rozhodovaní o výmere a druhu trestu súd nezistil žiadne poľahčujúce, ani priťažujúce okolnosti a vzhľadom k tomu, že súd odsudzoval obžalovaného za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin, uložil mu súhrnný trest - peňažný trest vo výške 8.000,- Eur s náhradným trestnom odňatia slobody na 10 mesiacov a zákaz činnosti spočívajúci vo výkone podnikania v oblasti stavebnej a inžinierskej činnosti, výkone funkcie štatutárneho, či iného zástupcu osoby vykonávajúcej podnikateľskú činnosť v oblasti stavebnej a inžinierskej činnosti vo výmere 4 roky. Pri odôvodňovaní rozsudku na hlavnom pojednávaní súd zdôvodnil druh a výmeru trestu aj z pohľadu toho, že v tomto konaní bol obžalovaný odsudzovaný za trestný čin obsahovo rovnaký, ako v konaní, sp.zn. 1To/113/2017, pričom podľa názoru súdu v prípade, že by nedošlo k „rozdeleniu konania“ na 2 samostatné konania, bol by s vysokou pravdepodobnosťou obžalovanému uložený trest vo výške ako v konaní, sp.zn. 1To/113/2017.

Odhliadnuc od námietok obhajoby ohľadom preukázania skutku obžalovaným a jeho viny sa obhajoba s týmto odôvodnením na hlavnom pojednávaní stotožňuje, a z tohto dôvodu navrhla súdu pri preukázaní spáchania skutku obžalovaným, aby vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný bol už za činnosť bezprostredne súvisiacu s týmto skutkom právoplatne odsúdený a že skutok uvedený v obžalobe nemá takú závažnosť a intenzitu, upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák., pretože už uložený trest je dostatočný.

Obhajoba vytyka súdu, že sa nezaoberal jej návrhom na upustenie od uloženia súhrnného trestu, tomuto návrhu nevyhovel, ale svoje rozhodnutie v odôvodnení napadnutého rozsudku neuviedol. Z uvedeného pohľadu trpí rozhodnutie vadou nepreskúmateľnosti, keďže obžalovaný nevie, na základe čoho súd jeho návrhu nevyhovel. Obhajoba tvrdí, že takýmto postupom súdu bolo porušené právo obžalovaného na spravodlivý súdny proces. Právo na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 Dohovoru a z neho vyplývajúca judikatúra ESĽP vyžaduje, aby rozhodnutie súdu bolo odôvodnené a presvedčivé. Odôvodnenie rozhodnutia je zárukou toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny. Podcenenie povinnosti súdu vytvoriť presvedčivé rozhodnutie, ktoré spĺňa parametre zákonnosti a ústavnosti, zreteľne vyvoláva účinky arbitrárnosti a porušenia základného práva účastníka konania na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy, ako aj jeho práva na spravodlivé súdne konanie v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Právo na spravodlivý proces zahŕňa i povinnosť súdov vysporiadať sa so všetkým, čo v priebehu konania vyšlo najavo a čo procesné strany tvrdia, keď to má vzťah k meritu veci. Ak súdy túto zákonnú povinnosť nedodržia, a to jednak tým, že so zistenými skutočnosťami alebo tvrdenými námietkami sa nezaoberajú vôbec alebo sa s nimi vysporiadajú nedostatočným spôsobom, má to za následok nedostatok konania, premietajúci sa ako zásah do Ústavou zaručeného práva na spravodlivý proces a do práva na súdnu ochranu.

Obhajoba nesúhlasí so záverom súdu, že obžalovaný konal v rozpore so zákazom vykonávania stavebných prác aj po tom, ako prebiehalo trestné konanie vo veci, sp. zn. 1To/113/2017, čím je subjektívne naplnená stránka konania obžalovaného daná formou priameho úmyslu. V konaní, sp.zn. 1To/113/2017 obžalovaný namietal svoju vinu a tvrdil, že obžaloba je podaná nezákonne. Do právoplatnosti rozhodnutia KS Žilina sa na obžalovaného vzťahovala prezumpcia neviny. Konanie, sp.zn. 1To/113/2017 bolo rozhodnuté právoplatne až dňom 5.12.2017, teda 1 a pol roka po skončení obdobia,

v ktorom mal obžalovaný podľa tvrdenia obžaloby vykonávať (riadiť) napriek zákazom stavebné práce na stavbe rodinného domu.

Ku konaniu, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, uvádza nasledovné:

Obžalovaný namieta porušenie jeho práva na obhajobu, keď podľa jeho názoru bolo jeho právo porušené postupom vyšetrovateľa pri preštudovaní spisu a tým aj znemožnená realizácia zásady rovnosti zbraní. Postupom vyšetrovateľa mu bolo odopreté právo na preštudovanie spisu, keď sa na deň preštudovania spisu riadne ospravedlnil a požiadal o iný termín, pričom vyšetrovateľ vyšetrovanie ukončil bez jeho možnosti sa so spisom oboznámiť a vec postúpil na prokuratúru. Nemožnosťou preštudovať spis nemohol obžalovaný ešte v štádiu prípravného konania navrhnuť ďalšie dôkazy, čím bola porušená zásada rovnosti zbraní.

Právo na preštudovanie celého spisového materiálu po skončení vyšetrovania zakotvené v ustanovení § 208 Tr. por. je významnou súčasťou práva obvineného na jeho obhajobu. To vyplýva aj z rozsahu oprávnení obvineného a ďalších osôb uvedených v citovanom zákonom ustanovení vrátane práva podať návrh na doplnenie vyšetrovania, čo musí byť uvedené v zázname o preštudovaní spisu. Tento inštitút slúži zároveň aj na preverenie procesného postupu vo vyšetrovaní a citeľne napomáha naplneniu zásady zistenia skutkového stavu v takej kvalite, ktorá vylučuje dôvodné pochybnosti. Preto významu tohto inštitútu musí zodpovedať aj prístup orgánov činných v trestnom konaní a súdu tak, aby bol reálne v plnom rozsahu naplnený, čo sa v danom prípade nestalo.

Vyšetrovateľ pri posudzovaní ospravedlnenia obžalovaného zo dňa 28.6.2017 postupoval príliš formalisticky. Obžalovaný nevedel, že mailové ospravedlnenie bez jeho dodatočného písomného potvrdenia nepostačuje na to, aby toto mohlo byť považované za riadne doručené.

Obžalovaný uviedol, že sa nemôže zúčastniť preštudovania spisu z dôvodu, že je chorý (nie na PN) a už dňa 30.6.2017 odchádza na dovolenku. Z ospravedlnenia obžalovaného vyplývalo, že aj z dôvodu časovej tiesne pred odchodom na dovolenku nie je pre neho navrhnutý termín vyhovujúci, pričom výslovne uviedol, že chce svoje právo na preštudovanie spisu využiť. Postup vyšetrovateľa považuje obžalovaný za nezákonný, pričom sa domnieva, že vyšetrovateľ takto postupoval voči jeho osobe účelovo, keďže obžalovaný sa na neho sťažoval. Dodržanie ústavných práv účastníkov konania, obzvlášť v trestnom konaní, musí mať vždy prednosť pred striktným vyložením zákonných ustanovení. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhuje, aby krajský súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že obžalovaného spod obžaloby oslobodí.

Proti napadnutému rozsudku podal odvolanie aj prokurátor ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní, a to proti výroku o treste v neprospech obžalovaného. Podané odvolanie zdôvodnil písomným podaním zo dňa 9.12.2019, doručeným Okresnému súdu Dolný Kubín dňa 9.12.2019:

Prokurátor zastáva názor, že súd prvého stupňa obžalovanému trest uložil v rozpore s ustanovením § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák.

Súd prvého stupňa pri ukladaní trestu nezohľadnil všetky ustanovenia § 34 Tr. zák. a to najmä s ohľadom na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Trest uložený súdom prvého stupňa zároveň nespĺňa základnú podmienku uvedenú v § 34 ods. 1 Tr. zák., a to zabezpečenie ochrany spoločnosti tým uvedeným spôsobom.

Prečinu, zo spáchania ktorého bol obžalovaný uznaný vinným, sa dopustil po tom, ako mu bolo v konaní vedenom na Okresnom riaditeľstve PZ Dolný Kubín pod ČVS: ORP-654/OO-DK-2013 oznámené vznesenie obvinenia za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, ktorého sa mal dopustiť na rovnakej stavbe tým, že napriek rozhodnutiu stavebného úradu o zastavení stavebných prác pokračoval vo výstavbe od 9.7.2013 do 30.4.2014.

Obžalovaný v období od 1.5.2014 do 29.6.2016 konal opakovane v rozpore s právoplatným zákazom a spáchal trestný čin rovnakého druhu, za ktorý bol odsúdený v konaní vedenom na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp.zn. 9T/39/2017. Uložený súhrnný trest sa javí vzhľadom na osobu obžalovaného a na spôsob spáchania činu ako neprimerane zhovievavý.

Obžalovaný opakovane konal v rozpore s právoplatným rozhodnutím stavebného úradu o zastavení stavebných prác. Počas výkonu funkcie generálneho splnomocniteľa stavebníka obžalovaný postupoval pri realizácii stavby v rozpore so stavebným povolením. Stavebné povolenie vzhľadom na konštrukčné riešenie stavby nemienil obžalovaný rešpektovať od samého počiatku. Sám obžalovaný je odborne vzdelaný, a preto sa aj podrobne vyjadroval k znaleckému posudku, ako aj k iným listinným dôkazom vykonaným v predmetnej veci. S ohľadom na túto skutočnosť mal súd posudzovať aj pohnútku

obžalovaného, dosiahnuť postavenie stavby podľa svojich predstáv bez ohľadu na stavebné povolenie, prísnejšie.

Konanie obžalovaného po oznámení uznesenia o vznesení obvinenia nasvedčuje tomu, že na jeho nápravu je potrebný prísnejší trest, ktorý zohľadní jednak jeho vzdelanie, postavenie v spoločnosti, ale aj dopad jeho konania na spoločnosť. Obžalovaný opakovane konal v rozpore so zákonom a bez žiadneho dôvodu ignoroval štátnu moc v tomto prípade reprezentovanú jednak rozhodnutím stavebného úradu, ale aj rozhodnutím orgánov činných v trestnom konaní. Obžalovaný opakovane nerešpektuje rozhodnutia štátu, a preto by bolo vhodné chrániť spoločnosť pred takýmto konaním uložením prísnejšieho súhrnného trestu zákazu činnosti, ako aj prísnejšieho súhrnného peňažného trestu. Je na zvážení súdu, či posúdi možnosti nápravy obžalovaného prípadným uložením podmieneného trestu odňatia slobody. Súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uvádza, že považuje uložený trest za dostatočný, pričom sa s návrhom prokurátora na uloženie trestu, predneseným na hlavnom pojednávaní dňa 10.9.2019, bližšie nezaoberal.

Vzhľadom na uvedené má za to, že napadnutý rozsudok je vo výroku o treste nesprávny, a preto navrhuje, aby krajský súd postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a obžalovanému uložil prísnejší súhrnný trest v zmysle návrhu prokurátora na hlavnom pojednávaní dňa 10.9.2019.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ (obžalovaný Ing. P. Y.) podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom prihliadal aj na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil potom, že odvolanie podané obžalovaným Ing. P. Y. bolo podané v zákonnej lehote a oprávneným subjektom, avšak nie je dôvodné.

Plniac si prieskumnú povinnosť odvolací súd predovšetkým zistil, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu (prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. k/ Tr. zák. v znení účinnom do 30.6.2016) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa ustanovení Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv jednak na objasnenie skutkového stavu veci a jednak práva obžalovaného na obhajobu. Vo veci bolo dokazovanie vykonané v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, aby bol zistený skutkový stav, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti. Pred vyhlásením dokazovania za skončené samosudcom súdu prvého stupňa, tak prokurátor, ako ani obžalovaný, či jeho obhajca nemali žiadne návrhy na doplnenie dokazovania.

Pokiaľ súd prvého stupňa vyhodnotením dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní vo výroku o vine napadnutého rozsudku dospel k skutkovým zisteniam, že obžalovaný Ing. P. Y. v období od 1.5.2014 vykonával prostredníctvom tretích osôb tam špecifikované dokončovacie stavebné práce na rodinnom dome na ulici I. v K. T. a takto konal napriek rozhodnutiu Mesta Dolný Kubín č. 6097/2013/293 zo dňa 21.6.2013, právoplatného dňa 9.7.2013, ktorým boli zastavené s okamžitou platnosťou všetky stavebné práce na tejto stavbe, takéto skutkové zistenia sú správne, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázkach týchto skutkových zistení odkazuje na správne, podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje. Súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov postupoval dôsledne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, aj v ich súhrne a v konečnom dôsledku dospel k logicky odôvodneným a správnym skutkovým zisteniam.

Vo vzťahu k uvedeným skutkovým zisteniam je z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa tiež zrejmé, ktoré skutočnosti vzal súd za dokázané, o ktoré dôkazy takéto svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov. Prvostupňový súd súčasne v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne a jasne vyložil, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného Ing. P. Y. a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke viny obžalovaného. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom súdu prvého stupňa a v podrobnostiach naň odkazuje. V tejto súvislosti treba dodať, že toto konštatovanie sa v celom rozsahu týka aj odvolacích námietok obžalovaného Ing. P. Y. v rozsahu, v akom sú dôvody odvolania uvedené vyššie, lebo dôvody odvolania obžalovaného sú v podstate súhrnom jeho obhajoby prezentovanej v celom doterajšom konaní. Obžalovaný Ing. P. Y. založil

odvolanie na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa. S jeho námietkami, námietkami obhajcu, tak skutkovými, ako aj právnymi, sa však súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí riadne a podrobne vysporiadal a v podstate nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde.

Nadriadený krajský súd je toho názoru, že napadnutý rozsudok obsahuje všetky zákonom stanovené kritéria z hľadiska jeho formy a obsahu. Rozsudok s jeho odôvodnením je presvedčivý a zrozumiteľný. Krajský súd si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku pokiaľ ide o ustálenie viny obžalovaného tak, ako bolo uvedené vyššie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje, a považuje za nadbytočné správne závery súdu prvého stupňa vo svojom rozhodnutí opakovať, a to preto, lebo v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého stupňa a nadriadeného súdu tvoria jednotu a v prípade, ak si nadriadený súd osvojuje správnosť záveru napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, je potom jeho úlohou zamerať sa na riešenie odvolacích námietok obžalovaného a jeho obhajcu.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. US 78/05, III. US 264/08, IV. US 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Skutočnosť, že obžalovaný Ing. P. Y. sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže samo osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v odvolacom konaní nemá odpovedať na každú námietku, či argument použitý v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, je potrebné predovšetkým uviesť, že tu obžalovaný Ing. P. Y. a jeho obhajca rovnako ako v konaní pred súdom prvého stupňa dôsledne využili všetky svoje práva zakotvené v § 34 Tr. por. Obžalovaný sa vyjadril ku skutočnostiam, ktoré sú mu kladené za vinu, namietať a spochybňoval predovšetkým hodnotenie vykonaných dôkazov prvostupňovým súdom a vyjadril sa aj k tým skutočnostiam, ktoré považoval z jeho pohľadu za dôležité a rozhodujúce (najmä pokiaľ ide o porušenie práva obžalovaného na obhajobu).

Reagujúc na odvolacie námietky obžalovaného Ing. P. Y., odvolací súd považuje za potrebné poukázať na nasledovné:

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tak, ako sú uvedené vyššie a hodnoteniu dôkazov, odvolací súd prioritne uvádza, že súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por. vysvetlil, aké konanie obžalovaného má za preukázané a nedostal sa do situácie, ktorá by odôvodňovala postup v zmysle procesného pravidla in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného).

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva obžalovaného, ak si neosvojí ním navrhovaný spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jeho výkladom všeobecne záväzných predpisov.

Aj keď obžalovaný Ing. P. Y. počas celého trestného konania popiera spáchanie skutku, odvolací súd poukazuje na silu dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, ktoré preukazujú vinu obžalovaného a na ktoré poukázal súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku. Vykonané dôkazy vytvárajú logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu vzájomne sa dopĺňajúcich a na seba naväzujúcich priamych a nepriamych dôkazov, ktoré vcelku a spoľahlivo dokazujú, že obžalovaný Ing.

P. Y. spáchal žalovaný skutok prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia. Z vykonaných dôkazov možno spoľahlivo a bez akýchkoľvek vážnejších pochybností prijať len jediný záver o tom, že obžalovaný Ing. P. Y. spáchal žalovaný skutok prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia a vylúčiť prijatie iného záveru.

Je nesporným, že rozhodnutím Mesta Dolný Kubín, sp.zn. 6097/2013/293 zo dňa 21.6.2013, právoplatným dňa 9.7.2013, boli s okamžitou platnosťou zastavené všetky stavebné práce na stavbe rodinného domu na ul. I. v K. T., nachádzajúcom sa na pozemku KN č. 1434/3, 1434/5, ktoré rozhodnutie je aj súčasťou vyšetrovacieho spisu. Dodatočné stavebné povolenie k predmetnej stavbe bolo vydané až rozhodnutím Mesta Dolný Kubín, sp.zn. 3474/2016/30 TS1/A10 zo dňa 18.1.2016 v spojení s rozhodnutím Okresného úradu Žilina, sp.zn. OU-ZA-OVBP2-2016/019451/KRA zo dňa 17.6.2016, právoplatným dňa 30.6.2016, ktoré rozhodnutia sú rovnako súčasťou spisového materiálu.

Vykonaným dokazovaním bolo rovnako tak spoľahlivo preukázané, že v žalovanom období od 1.5.2014 i napriek zákazom vyššie špecifikovaným rozhodnutím boli na rodinnom dome na ul. I. v K. T. vykonávané stavebné práce. Uvedené vyplýva z výpovedí svedkov J. T., PaedDr. D. E., Ing. T. D., Ing. G. Y., fotodokumentácie založenej v spise, z výsledkov výkonu štátneho stavebného dozoru na predmetnej stavbe zo dňa 3.9.2014, 17.4.2015, 6.7.2015, 31.3.2016.

Rozsah prác, ktoré v žalovanom období od 1.5.2014 boli vykonané na predmetnom rodinnom dome vyplýva predovšetkým z výsledkov štátneho stavebného dozoru na stavbe predmetného rodinného domu zo dňa 3.9.2014, 17.4.2015, 6.7.2015, 31.3.2016. V rámci dokazovania pred súdom prvého stupňa pritom nebolo žiadnym relevantným spôsobom spochybnené, že by tieto práce v žalovanom období vykonané neboli. V tejto súvislosti krajský súd osobitne poznamenáva, že sa jedná o práce zaznamenané na to určeným odborným stavebným orgánom v rámci štátneho stavebného dozoru.

Ohľadne prác vykonaných na rodinnom dome na ul. I. v K. T. bol v tejto trestnej veci dňa 3.5.2017 pod č. 2/2017 vypracovaný znalecký posudok Ing. Jurajom Lovichom, znalcom z odboru stavebníctvo. Znalec pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzal z dôkazov zabezpečených v spise, ktoré aj konkretizoval v úvodnej časti znaleckého posudku, osobitne z výsledkov štátneho stavebného dozoru vykonanom na predmetnom rodinnom dome v dňoch 3.9.2014, 17.4.2015, 6.7.2015, 31.3.2016. Znalec v rámci znaleckého posudku neuviedol nič také, že jemu poskytnuté podklady by neboli dostatočnými na zodpovedanie uložených úloh. Znalec v rámci znaleckého posudku konkretizoval práce, ktoré na rodinnom dome boli vykonané v žalovanom období od 1.5.2014, pričom sa výslovne vyjadril, že na vykonanie týchto prác sa vzťahovalo rozhodnutie Stavebného úradu Mesta Dolný Kubín, č. 6097/2013/293 vydané dňa 21.6.2013, právoplatné dňa 9.7.2013. Znalec tiež uviedol pre toto konanie podstatnú skutočnosť, že tieto stavebné práce nebolo nutné nevyhnutne vykonať a v predmetnom období sa stavebník mal zdržať akýchkoľvek stavebných prác až do ďalšieho rozhodnutia Stavebného úradu Mesta Dolný Kubín. Rovnako závery tohto znaleckého posudku neboli v tomto trestnom konaní žiadnym relevantným spôsobom spochybnené. Znalecký posudok znalca Ing. Juraja Lovicha podľa názoru krajského súdu netrpí žiadnymi takými nedostatkami, pre ktoré by tu mali existovať dôvodné pochybnosti o správnosti záverov znalca. Závery znaleckého posudku aj pre krajský súd vyznievajú dostatočne presvedčivo a erudovane.

Z vykonaného dokazovania aj krajský súd bez akýchkoľvek vážnejších pochybností ustálil, že tieto práce na predmetnom rodinnom dome vykonával prostredníctvom tretích osôb obžalovaný Ing. P. Y.. Táto skutočnosť vyplýva predovšetkým z výpovedí svedkov J. T. a PaedDr. D. E.. Svedkovia vo svojich výpovediach zhodne uvádzali, že v žalovanom období stretávali a vídali na stavbe obžalovaného Ing. P. Y., pričom z jeho správania bolo zrejmé, že je osobou, ktorá dávala pokyny na vykonávanie stavebných prác. Toto bolo zrejmé aj zo správania obžalovaného k pracovníkom, ktorí priamo realizovali stavebné práce a ktorým obžalovaný zadával pokyny. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na dôležitý dôkaz založený v spise, a to plnú moc zo dňa 2.7.2015, ktorou obžalovaný Ing. P. Y. ako splnomocnený zástupca spoločnosti TLM INVESTMENT s.r.o. a TLM Group s.r.o. splnomocňuje Ing. G. Y. na konkrétny jednotlivý úkon, a to zastupovanie označených spoločností pri vykonávaní štátneho stavebného dohľadu spojenom s miestnou obhliadkou predmetnej stavby na ul. I. v K. T.. Na tomto mieste tiež krajský súd poznamenáva, že niet dôvod spochybňovať výpovede svedkov J. T. a PaedDr. D. E., že títo by si boli osobu obžalovaného na stavbe rodinného domu splietli s jeho bratom Ing. G. Y.. Menovaní svedkovia

obžalovaného už v tom čase dobre poznali, poznali aj brata obžalovaného Ing. G. Y.. V rámci svojich výpovedí s určitosťou vypovedali práve o obžalovanom Ing. P. Y.

Obžalovaný v rámci odvolania namieta, že v tomto trestnom konaní bol opätovne uznaný vinným za vykonanie stavebnej práce na predmetnom rodinnom dome - vybudovanie obvodového muriva do výšky 1,1 m (terasy), za čo už bol právoplatne odsúdený v rámci predchádzajúceho trestného konania ohľadne tohto rodinného domu vedeného na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp.zn. 9T/39/2015. Uvedené tvrdenie obžalovaného však nemá oporu v obsahu pripojeného spisového materiálu Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/39/2015. Z tohto spisového materiálu Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/39/2015 bolo konkrétne zistené, že predmetom tohto iného, už právoplatne skončeného trestného konania, bolo vybudovanie betónovej plochy - terasy na úrovni 2. NP. V rámci napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v tomto trestnom konaní sa však jedná o obvodové murivo do výšky 1,1 m na 3. NP.

Pokiaľ obžalovaný v rámci odvolania vytýkal súdu prvého stupňa nedôsledný postup pri výsluchu svedkov, ktorý je navyše v rozpore so zákonom, keď sudca na úvod výsluchu svedkov dôsledne nezisťoval ich pomer k prejednávanej veci a k obžalovanému, po oboznámení sa s prejednanou vecou, krajský súd ani v tomto smere nezistil natoľko závažné pochybenie súdu prvého stupňa v rámci konania, ktoré predchádzalo vyhláseniu napadnutého rozsudku, ktoré by malo za následok nesprávne rozhodnutie, a bolo by dôvodom na zrušenie napadnutého rozsudku a vrátenie veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie s pokynom na opätovný výsluch svedkov. Z obsahu výpovedí jednotlivých svedkov je možné vytvoriť si potrebný obraz o pomere jednotlivých svedkov k prejednávanej veci, ako aj k obžalovanému.

Súd prvého stupňa správne vyhodnotil, že v danom prípade v rámci prípravného konania nedošlo k porušeniu práva obžalovaného na obhajobu, a to v súvislosti s doručovaním uznesenia o vznesení obvinenia obžalovanému a tiež v súvislosti so záverečným preštudovaním spisu tak, ako to obžalovaný bližšie špecifikoval v konaní pred súdom prvého stupňa, ako aj v odôvodnení odvolania. V tomto smere sa krajský súd v celom rozsahu stotožňuje s argumentáciou súdu prvého stupňa na str. 13, 14 odôvodnenia napadnutého rozsudku, na ktorú v podrobnostiach odkazuje. Krajský súd na doplnenie uvádza, že na základe obsahu vyšetrovacieho spisu je nespochybniteľné, že obžalovanému bolo riadne doručené uznesenie o vznesení obvinenia, toto osobne prevzal. Pokiaľ ide o záverečné preštudovanie spisu v prípravnom konaní, krajský súd zdôrazňuje, že obžalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal tvrdenie o nepriaznivom zdravotnom stave, ktorý by mu bránil v účasti na tomto úkone v určenom termíne (jednalo sa len o tvrdenie obžalovaného v mailovom podaní adresovanom vyšetrovateľovi). Súčasne tu existujú dôvodné pochybnosti o nepriaznivom zdravotnom stave obžalovaného v termíne záverečného preštudovania vyšetrovacieho spisu, keď obžalovaný už v rámci ospravedlnenia z neúčasti na tomto úkone zároveň uviedol, že v krátkom čase odcestuje na dovolenku do zahraničia.

Preskúmaním spisového materiálu však krajský súd zistil, že súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania v rámci skutku nesprávne určil ukončenie obdobia vykonávania prác na predmetnom rodinnom dome i napriek rozhodnutiu o zastavení všetkých stavebných prác, a to dňom 29.6.2016. Vo vzťahu k tomuto dátumu zo spisu vyplýva jedine to, že uvedený dátum predchádzal dňu nadobudnutia právoplatnosti dodatočného povolenia stavby (rozhodnutie o dodatočnom povolení stavby nadobudlo právoplatnosť dňa 30.6.2016). V rámci tohto konania bolo však preukázané posledné vykonávanie prác na stavbe rodinného domu pri vykonávaní štátneho stavebného dozoru dňa 31.3.2016. Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, ako aj obsahu spisového materiálu nebolo zistené vykonanie ďalšieho štátneho stavebného dozoru na predmetnej stavbe po tomto dátume 31.3.2016 a súčasne pri ktorom by bolo konštatované vykonávanie ešte ďalších prác na predmetnom rodinnom dome v rozpore s rozhodnutím o okamžitom zastavení všetkých stavebných prác na tomto dome.

Súčasne na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd prvého stupňa v rámci skutku nesprávne ustálil, že obžalovaný práce na stavbe predmetného rodinného domu prostredníctvom tretích osôb v žalovanom období vykonával len ako osoba generálne splnomocnená na konanie v mene stavebníka obchodnej spoločnosti TLM INVESTMENT s.r.o. Z obsahu spisu je nespochybniteľné, že spoločnosť TLM INVESTMENT s.r.o. skutočne pôvodne, počas časti žalovaného obdobia, bola stavebníkom predmetného rodinného domu na ul. I. v K. T.. Kúpnu zmluvou, ktorá je súčasťou súdneho spisu, však predmetný rozostavaný rodinný dom predávajúci TLM INVESTMENT s.r.o. predala kupujúcemu TLM GROUP s.r.o. Vklad vlastníckeho práva k tomuto rozostavanému rodinnému domu na ul. I. v K. T. bol právoplatne povolený dňa 23.4.2015, ako to vyplýva z rozhodnutia o vklade nachádzajúcom sa vo

vyšetrovacom spise. Počnúc týmto dátumom sa teda vlastníkom a súčasne aj stavebníkom stavby stala spoločnosť TLM GROUP s.r.o., vo vzťahu ku ktorej aj naďalej platilo rozhodnutie o zastavení stavebných prác s okamžitou platnosťou zo dňa 21.6.2013 (toto rozhodnutie sa vzťahovalo na stavebníka, ktorým v žalovanom období najskôr bola spoločnosť TLM INVESTMENT s.r.o. a následne spoločnosť TLM GROUP s.r.o.). Z vykonaného dokazovania je potom zrejmé, že obžalovaný prostredníctvom tretích osôb stavebné práce na predmetnom rodinnom dome v žalovanom období vykonával najskôr ako osoba splnomocnená na konanie v mene stavebníka obchodnej spoločnosti TLM INVESTMENT s.r.o. a následne ako osoba splnomocnená na konanie v mene stavebníka obchodnej spoločnosti TLM GROUP s.r.o.

Vyššie uvedené pochybenia súdu prvého stupňa týkajúce sa skutkových zistení však napravil sám krajský súd v rámci tohto odvolacieho konania tak, že z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci následne rozhodol tak, že obžalovaného Ing. P. Y. uznal vinným so zmenou rozsudku súdu prvého stupňa v skutku tak, že páchanie trestnej činnosti obžalovaným ukončil dňom 31.3.2016 a súčasne doplnil, že obžalovaný takto konal nielen ako splnomocnený zástupca spoločnosti TLM INVESTMENT s.r.o., ale aj ako splnomocnený zástupca spoločnosti TLM GROUP s.r.o. Vykonaním uvedenej zmeny bola pritom zachovaná totožnosť skutku. Popísaná úprava skutku krajským súdom oproti rozsudku súdu prvého stupňa pokiaľ ide o uznanie viny obžalovaného pritom nie je v neprospech obžalovaného (prokurátor podal odvolanie v neprospech obžalovaného len čo do výroku o treste).

Skutočnosť, že obžalovaný sa protiprávneho konania popísaného v skutku dopúšťal ako osoba splnomocnená na konanie najskôr v mene stavebníka obchodnej spoločnosti TLM INVESTMENT s.r.o. a neskôr v mene stavebníka obchodnej spoločnosti TLM GROUP s.r.o., vyplýva z viacerých listinných dôkazov založených do spisu, aj keď obžalovaný v priebehu vedeného konania, ako aj v rámci podaného odvolania uvedené naďalej popiera. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na žiadosť o zmenu termínu vykonania štátneho stavebného dozoru zo dňa 18.3.2015, opätovnú žiadosť o zmenu termínu vykonania štátneho stavebného dozoru zo dňa 1.4.2015, v rámci ktorých obžalovaný Ing. P. Y. vystupuje ako generálny riaditeľ spoločnosti TLM INVESTMENT s.r.o. (č.l. 178, 184) a ďalej tiež na Plné moci zo dňa 15.4.2015 a zo dňa 2.7.2015, v rámci ktorých obžalovaný Ing. P. Y. ako splnomocnený zástupca spoločnosti TLM INVESTMENT s.r.o. a TLM GROUP s.r.o. splnomocňuje Ing. G. Y. na zastupovanie uvedených spoločností pri výkone štátneho stavebného dohľadu spojeného s miestnou obhliadkou stavby (č.l. 189, 217). Predmetné listiny pritom nie je možné hodnotiť izolovane, ale v kontexte ďalších vykonaných dôkazov, a to osobitne výpovedí svedkov J. T. a PaedDr. D.P., ktorí vo svojich výpovediach zhodne uvádzali, že v žalovanom období obžalovaného Ing. P. Y. stretávali a vidali na stavbe a z jeho správania bolo zrejmé, že je osobou, ktorá dávala pokyny na vykonanie stavebných prác, čo bolo zjavné aj zo správania obžalovaného k pracovníkom, ktorí priamo realizovali stavebné práce a ktorým zadával pokyny.

Krajský súd na podklade skutkových zistení potom protiprávne konanie obžalovaného totožne so súdom prvého stupňa právne kvalifikoval ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. k) Tr. zák. v znení účinnom do 30.6.2016 a v tomto smere krajský súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia (str. 14 odôvodnenia rozsudku).

Krajský súd totožne so súdom prvého stupňa zároveň dospel k záveru, že u obžalovaného nie sú splnené zákonné podmienky na aplikáciu ustanovenia § 10 ods. 2 Tr. zák. Krajský súd na tomto mieste osobitne poukazuje na rozsah prác vykonaných i napriek rozhodnutiu stavebného úradu o okamžitom zákaze pokračovať v stavbe, ignoráciu opakovaných výziev stavebného úradu na rešpektovanie zákazu pokračovať v stavbe zo strany obžalovaného, zistenia stavebného úradu o vykonávaní stavebných prác v rámci viacerých po sebe nasledujúcich vykonaných štátnych stavebných dozorov, úmyselné konanie obžalovaného a pokračovanie vo vykonávaní stavebných prác i napriek tomu, že obžalovaný už mal vedomosť o trestnom stíhaní v inom trestnom konaní za rovnakú trestnú činnosť.

Nakoľko krajský súd z vyššie uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil vo výroku o vine, bolo súčasne povinnosťou krajského súdu postupujúc podľa § 321 ods. 3 Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok aj vo výroku o treste. Súčasne tu však bol daný dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vo výroku o treste aj na základe odvolania prokurátora proti výroku o treste v neprospech obžalovaného z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por., nakoľko plniac si

prieskumnú povinnosť vo vzťahu k výroku o treste bolo zistené, že súd prvého stupňa obžalovanému uložil neprimerane mierny trest, ako na to správne poukázal prokurátor v dôvodoch odvolania.

Ohľadne rozhodovania o treste obžalovanému za spáchanú trestnú činnosť súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie (krajský súd na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní doplnil dokazovanie oboznámením aktuálneho odpisu z registra trestov na obžalovaného). Súčasne súd prvého stupňa pri rozhodovaní o treste správne poukázal na zásady ukladania trestov, ako aj príslušné zákonné ustanovenia týkajúce sa ukladania trestu. Súd prvého stupňa správne u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu, ani priťažujúcu okolnosť a ďalej obžalovanému plne v súlade so zákonom trest ukladal ako súhrnný za splnenia podmienok podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., a to vo vzťahu k predchádzajúcemu odsúdeniu rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/39/2015 zo dňa 25.5.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1To/113/2017 zo dňa 5.12.2017, právoplatným dňa 5.12.2017. U obžalovaného sú súčasne splnené podmienky pre ukladanie súhrnného peňažného trestu podľa § 56 ods. 2 Tr. zák. a aj podľa názoru krajského súdu účel trestu možno u obžalovaného lepšie dosiahnuť uložením súhrnného peňažného trestu ako uložením trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu, nakoľko u obžalovaného sa jednalo o páchanie trestnej činnosti v súvislosti s dostavbou rodinného domu na ul. I. v K. T., ktorý bol už dokončený. U obžalovaného je tiež za splnenia zákonných podmienok podľa § 61 ods. 1 Tr. zák. plne odôvodneným ukladanie trestu zákazu činnosti tak, ako to učinil súd prvého stupňa, nakoľko obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil práve v súvislosti s takouto činnosťou.

Krajský súd stotožniac sa s dôvodmi odvolania prokurátora však obžalovanému súdom prvého stupňa uložený súhrnný peňažný trest vo výmere 8.000,- Eur s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov a súhrnný trest zákazu činnosti na 4 roky považuje za neprimerane mierny a u obžalovaného je na mieste ukladanie prísnejšieho súhrnného peňažného trestu, prísnejšieho náhradného trestu odňatia slobody, ako aj prísnejšieho súhrnného trestu zákazu činnosti, a to pokiaľ ide o výmeru trestu. Pri určení výmery uvádzaných trestov súd prvého stupňa nedostatočne zohľadnil tú skutočnosť, že obžalovanému sa v tomto trestnom konaní ukladá trest za protiprávne konanie, ktorého sa dopúšťal aj po tom, čo mu bolo oznámené vznesenie obvinenia za rovnakú trestnú činnosť, dokonca opakovane, úmyselne, ignorujúc opakované výzvy stavebného úradu na rešpektovanie zákazu pokračovať v stavbe, s pohnútkou dosiahnuť dokončenie stavby podľa vlastných predstáv bez ohľadu na stavebné povolenie. Dôsledne zohľadniac tieto ďalšie skutočnosti majúce význam pre ukladanie trestu obžalovanému, krajský súd považoval za zákonné a spravodlivé obžalovanému uložiť súhrnný peňažný trest vo výmere 10.000,- Eur, s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 1 rok, za súčasného uloženia súhrnného trestu zákazu činnosti spočívajúceho vo výkone podnikania v oblasti stavebnej a inžinierskej činnosti, funkcie štatutárneho, či iného zástupcu osoby vykonávajúcej podnikateľskú činnosť v oblasti stavebnej a inžinierskej činnosti na dobu 6 rokov. Takto uložený trest súčasne zodpovedá zásadám individuálnej, ako aj generálnej prevencie a je objektívnym vyjadrením spáchanej trestnej činnosti.

Naopak krajský súd odvolanie obžalovaného z vyššie podrobne uvedených dôvodov vyhodnotil ako nedôvodné, a preto toto postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustná.